

skulde kunne forfremmes mere end een Grad. Jeg har ment, at her var netop den passende Imødekommen mod Rigsdagen. I 1905 ønskede Ministeriet, at en Officer skulde kunne forfremmes 2 Grader i Ministeriet, men Afgørelsen her i Rigsdagen faldt saaledes, at han kun skulde kunne forfremmes een Grad. Nu foreslaas her, at naar en Officer, der er ansat i Krigsministeriet, forfremmes mere end een Grad, skal han ikke kunne gaa tilbage til Hæren igen i Fredstid. Jeg mente, at det var den rette Maade at afgøre den Meningsforskel paa, og det tror jeg ogsaa fremdeles, det er.

Naar det ærede Medlem indvendte: Men saa er der Mulighed for, at en saadan Officer i Krigstilstælde kan anvendes i Hæren, er det en Indvending, jeg ikke kan tage for god; thi i Krigstilstælde maa man have Raadighed over og anvende alle de Kræfter, man kan, og det bliver da Overkommandoens Skøn, der maa være det afgørende for, hvilke Kræfter der egner sig til ledende Poster, og skulde der sidde en Mand i Krigsministeriet, der kan fylde en Post, og man har Brug for ham, maa man ogsaa kunne anvende ham, uanset om han er forfremmet 1 eller 2 Grader, thi det betyder under saadanne faretruende Forhold ingenting. Derfor kan jeg aldeles ikke tage den Indvending for gyldig, at Ordningen i Krigstilstælde falder udenfor Regelen.

Forholdet er nu det, at uanset, om vi faa denne Lov eller ikke, kan Posten som Direktør i Krigsministeriet besættes, om det skal være i Morgen, men naar denne Lov vedtages, bliver Lønningen fastsat ved Lov i Stedet for som nu paa forskellige Steder i Finansloven. Stillingen bliver en fast Institution, og saa kan Direktøren træde ind i Hæren igen, naar Krigsministeriet ikke har Brug for ham, og hvis en Krigsminister mener, at han har Brug for ham, kan han blive siddende i Krigsministeriet. Han deler altsaa Vilkaar med andre Officerer, der sidde i Ministeriet. Jeg kan ikke andet end anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige Fremme.

Schack: Angaaende Forslag til Lov om Marineministeriets Personale vil jeg sige, at i § 1 staar der: „Naar Ministeren er Officer af Søofficerskorpset, kan Direktørstillingen lades ubesat“, men jeg mener, at her bør staa: „Naar Ministeren er eller har været Officer af Søofficerskorpset“, for det er vel ikke Meningen, at naar en Søofficer er Marineminister,

og han falder for Aldersgrænsen under sin Funktionstid, skal han tage en Direktør. Vi have i den Henseende Fortilfælde i Ministrene Ravn og Jøhnke. De blev afskedigede, medens de var Ministre, men de tog ingen Direktør, og det kan vel heller ikke være Meningen, for det forekommer mig at være klart, at naar en Mand kan forrette sit Embede en Dag uden Direktør, kan han ogsaa udfylde den Dag efter, at han er falden for Aldersgrænsen. Jeg foreslaar altsaa, at den Passus kommer til at hedde: „Naar Ministeren er eller har været Officer af Søofficerskorpset, kan Direktørposten lades ubesat“.

I § 4 lyde de tre sidste Linier saaledes: „Forfremmes de Officerer, der staa udenfor Nummer, udover den Klasse, der er nærmest over den, de tilhørte ved deres seneste Indtrædelse i Marineministeriet, kunne de ikke i Fredstid atter træde i Nummer i Søværnet“. Denne Forudsætning er umulig for Søværnets Vedkommende, thi i § 46 i Lov om Søværnets Ordning staar, at Officererne udenfor Nummer kun kunne forfremmes een Grad. Altsaa disse sidste 3 Linier maa udgaa, og de øverste 2 Linier, hvori det hedder: „De i denne Lovs § 3 omhandlede Officerer af Søværnet kunne forfremmes under deres Tjeneste i Marineministeriet“, maa ogsaa udgaa, thi det er en ganske overflødig Bestemmelse, idet Søværnsloven tillader det, det vil sige, naar vedkommende har opfyldt Betingelserne for Forfremmelsen, men da jeg gaar ud fra, at de ikke, medens de ere ansatte i Ministeriet, ville kunne forfremmes, naar de ikke opfyldte disse Betingelser, ere de to Linier i Virkeligheden overflødige. Jeg foreslaar derfor, at § 4 helt udgaa.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgekreds): Ved første Behandling af Hærens Lov blev Spørgsmaalet om Oprettelse af en Overkommando for Hæren strøget. Jeg fandt ingen Anledning til at gaa særlig ind paa Spørgsmaalet, men nøjedes med at udtale, at det maatte selvfølgelig optages, og at det naturlige vilde være at optage det i Forbindelse med Spørgsmaalet om Ordningen af Krigsministeriet, saaledes at man samtidig fik en Ordning af begge Dele. Det vil være bekendt, at General Kühnel i Forsvarskommissionen har fremsat Anskuelse i den Retning, og jeg kan fuldt ud tiltræde, hvad han der har udtalt, idet nemlig den Forandring, der er foregaaet i Grundlovens § 11 ved Revisionen i 1866,